

WAAROM INVESTEERT EEN BOER (NIET) IN WATERBEHEER?

FOTO: MELLE NIKKELS

▲ Melle Nikkels (rechts) bezocht voor zijn promotieonderzoek naar collectief waterbeheer ook boeren in Australië.

Overheden en waterschappen willen graag dat boeren en tuinders mee-investeren in waterbeheer. Maar hoe krijg je de ondernemers zover? Door je eerst te verdiepen in hun beweegredenen, zegt promovendus Melle Nikkels.

Nederland krijgt steeds vaker te maken met droogte en wateroverlast. Om het land klimaat-robust te maken, kan het helpen om bijvoorbeeld drainagesystemen aan te passen of dammetjes aan te leggen in sloten. Daarvoor moeten individuele boeren investeringen doen op hun land. Op zo'n moment staan ze voor een afweging: loont dit voor mij en doen de burens ook mee?

Overheden stimuleren dergelijke investeringen doorgaans met subsidies, zegt Nikkels, die promoveert bij Water Resources Management. Maar eigenlijk hebben ze geen idee hoe het besluitvormingsproces van de investeerder verloopt. 'Wellicht bepalen niet

de kosten, maar andere redenen of de boer investeert.'

Nikkels faciliteerde groepsgesprekken op Walcheren, waar boeren samenwerken om zoet water op te slaan en zout water buiten te houden. 'Ik kwam er achter dat de ene boer veel meer wil of kan betalen voor water dan de ander. Daar lopen ze nu tegenaan, omdat ze samen moeten investeren. Als je persoonlijke kennis en ervaring uitwisselt, ontstaat onderling begrip en kom je uiteindelijk gemakkelijker tot gezamenlijke investeringen.'

In Australië was Nikkels betrokken bij een afvalwaterproject dat water kon leveren aan boeren. Sommige boeren sputterden echter tegen. Tijdens groepsgesprekken bleek dat ze een vijfjaarsplanning maken en graag een waterprijs wilden die voor vijf jaar vaststond. Nikkels: 'Een relatief simpele aanpassing in de leveringsvoorwaarden verhoogde de bereidheid om te betalen. Dat was nooit gelukt zonder dat gesprek.' **AS**